

Gdańsk, 7.09.2020

Prof. dr hab. n. med. Ewa Bień
Klinika Pediatrii, Hematologii i Onkologii
Gdański Uniwersytet Medyczny
Ul. Dębinki 7, 80-211 Gdańsk
Tel. 58 349 28 80, fax. 58 349 29 50
ewa.bien@gumed.edu.pl

Ocena dorobku naukowego, dydaktycznego, organizacyjnego oraz osiągnięcia habilitacyjnego
pt. „OSTRA BIAŁACZKA LIMFOBLASTYCZNA U DZIECI W ASPEKCIE TRUDNOŚCI TERA-
PEUTYCZNYCH W WYBRANYCH GRUPACH PACJENTÓW ORAZ POWIKŁAŃ LECZENIA”

Pani dr n. med. JOANNY ZAWITKOWSKIEJ,

adiunkta w Klinice Hematologii, Onkologii i Transplantologii
Uniwersytetu Medycznego w Lublinie

w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego n. medycznych
w dziedzinie: *nauki medyczne i nauki o zdrowiu*, dyscyplinie: *nauki medyczne*.

DANE BIOGRAFICZNE I PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ

Dr n. med. Joanna Zawitkowska ukończyła studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Lublinie w roku 1997, uzyskując dyplom lekarza z wyróżnieniem. Po zrealizowaniu stażu podyplomowego w Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym w Lublinie, pracowała przez 2 lata na wolontariacie w Klinice Hematologii i Onkologii Dziecięcej Akademii Medycznej w Lublinie (obecnie Klinika Hematologii, Onkologii i Transplantologii Dziecięcej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie) oraz w Dziecięcym Szpitalu Klinicznym (obecnie Uniwersytecki Szpital Dziecięcy). W latach 2000-2012 pracowała jako asystent w ww. jednostkach uczelni i szpitala, a od 2012 roku – odpowiednio jako adiunkt i starszy asystent.

W pierwszych latach pracy zawodowej, dr med. Joanna Zawitkowska zdobywała i doskonaliła wiedzę medyczną, zajmując się głównie pacjentami ze złośliwymi guzami litymi. Próbie znalezienia nowych markerów diagnostycznych u dzieci z tymi schorzeniami nowotworowymi poświęcona była praca doktorska pt. „*Stężenie rozpuszczalnych cząstek adhezyjnych sICAM-1, sVCAM-1, sPECAM-1 w surowicy krwi dzieci leczonych z powodu guzów litych*”, nadana przez Akademię Medyczną w Lublinie w roku 2005. Rozprawa obroniona została w wyróżnieniu, a jej promotorem był prof. dr hab. n. med. Jerzy R. Kowalczyk.

W roku 2006 dr Zawitkowska uzyskała tytuł specjalisty w dziedzinie pediatrii, a w roku 2010 - specjalisty w dziedzinie onkologii i hematologii dziecięcej. Obie specjalizacje Habilitantka zrealizowała pod kierunkiem dr. n. med. Krzysztofa Kątskiego.

Omówienie osiągnięcia wynikającego z art. 219 ust. 1 pkt. 2b Ustawy. OCENA OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO

Osiągnięcie naukowe zgłoszone przez dr Zawitkowską jako podstawa do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie: nauki medyczne i nauki o zdrowiu, dyscyplinie: nauki medyczne, złożone jest z 6 oryginalnych prac pełnotekstowych o łącznej wartości bibliometrycznej **IF = 11,867** oraz łącznej punktacji **PK/MNiSW = 330**. Wymienione prace stanowią cykl powiązanych ze sobą tematycznie publikacji, które powstały w latach 2017 – 2020, po uzyskaniu przez dr Zawitkowską stopnia doktora nauk medycznych.

Cykl obejmuje następujące publikacje:

1. **Joanna Zawitkowska**, Teresa Odój, Katarzyna Drabko, Joanna Zawitkowska, Julia Rudnicka, Michał Romiszewski, Michał Matysiak, Kinga Kwiecińska, Magdalena Ćwiklińska, Walentyna Balwierz, Joanna Owoc-Lempach, Katarzyna Derwich, Jacek Wachowiak, Maciej Niedźwiecki, Elżbieta Adamkiewicz-Drożyńska, Joanna Trelńska, Wojciech Młynarski, Andrzej Kołtan, Mariusz Wysocki, Renata Tomaszewska, Tomasz Szczepański, Marcin Płonowski, Maryna Krawczuk-Rybak, Tomasz Ociepa, Tomasz Urasiński, Agnieszka Mizia-Malarz, Grażyna Sobol-Milejska, Grażyna Karolczuk, Jerzy Kowalczyk. **Outcome of acute lymphoblastic leukemia in children with down syndrome - Polish Pediatric Leukemia and Lymphoma Study Group report.** *Pediatr. Hematol. Oncol.* 2017 vol. 34 nr 4 s. 199-205. DOI: 10.1080/08880018.2017.1363837. **IF = 1,154; PK/MNiSW=15.**
2. **Joanna Zawitkowska**, Monika Lejman, Joanna Zawitkowska, Katarzyna Drabko, Marcin Płonowski, Joanna Balsa, Michał Romiszewski, Agnieszka Mizia-Malarz, Andrzej Kołtan, Katarzyna Derwich, Grażyna Karolczuk, Tomasz Ociepa, Magdalena Ćwiklińska, Joanna Trelńska, Joanna Owoc-Lempach, Maciej Niedźwiecki, Aleksandra Kiermasz, Jerzy Kowalczyk. **Clinical characteristics and analysis of treatment result in children with Ph-positive acute lymphoblastic leukaemia in Poland between 2005 and 2017.** *Eur. J. Haematol.* 2018 vol. 101 nr 4 s. 542-548. DOI: 10.1111/ejh.13142. **IF = 2,217; PK/MNiSW = 25.**
3. **Joanna Zawitkowska**, Monika Lejman, Joanna Zawitkowska, Katarzyna Drabko, Marcin Płonowski, Joanna Balsa, Michał Romiszewski, Agnieszka Mizia-Malarz, Andrzej Kołtan, Katarzyna Derwich, Grażyna Karolczuk, Tomasz Ociepa, Magdalena Ćwiklińska, Joanna Trelńska, Joanna Owoc-Lempach, Maciej Niedźwiecki, Aleksandra Kiermasz, Jerzy Kowalczyk. **Grade 3 and 4 toxicity profiles during therapy of childhood acute lymphoblastic leukemia.** *In Vivo* 2019 vol. 33 nr 4 s. 1333-1339. DOI: 10.21873/invivo.11608. **IF = 1,609; PK/MNiSW = 40.**
4. **Joanna Zawitkowska**, Katarzyna Drabko, Anna Szymycki-Baran, Joanna Zawitkowska, Monika Lejman, Krzysztof Czyżewski, Patrycja Zalas-Więcek, Olga Gryniewicz-Kwiatkowska, Aneta Czajńska-Deptuła, Elwira Kulicka, Katarzyna Semczuk, Łukasz Hutnik, Liliana Chełmecka-Wiktorczyk, Joanna Klepacka, Jowita Frączkiewicz, Małgorzata Salamonowicz, Renata Tomaszewska, Olga Zajac-Spychala, Ninela Irga-Jaworska, Ewa Bień, Marcin Płonowski, Magdalena Bartnik, Tomasz Ociepa, Filip Pierlejewski, Mariola Woszczyk, Zuzanna Gamrot-Pyka, Zofia Małas, Agnieszka Urbanek-Dądela, Weronika Stolpa, Jakub Musiał, Jan Styczyński. **Infectious profile in children with ALL during chemotherapy: a report of study group for**

- infections.** J. Infect. Chemother. 2019 vol. 25 s. 774-779. DOI: 10.1016/j.jiac.2019.04.005. **IF = 1,539; PK/MNiSW = 70.**
5. **Joanna Zawitkowska**, Monika Lejman, Joanna Zawitkowska, Natasza Sekuła, Teresa Greczkowska-Chmiel, Katarzyna Drabko. **Severe drug-induced hypertriglyceridemia treated with plasmapheresis in children with acute lymphoblastic leukemia.** Transfus. Apher. Sci. 2019 vol. 58 s. 634–637. DOI: 10.1016/j.transci.2019.08.025. **IF = 1,412; PK/MNiSW = 40.**
6. **Joanna Zawitkowska**, Monika Lejman, Katarzyna Drabko, Joanna Zawitkowska, Marcin Płonowski, Joanna Bulsa, Michał Romiszewski, Agnieszka Mizia-Malarz, Andrzej Kołtan, Katarzyna Derwich, Grażyna Karolczyk, Tomasz Ociepa, Magdalena Ćwiklińska, Joanna Trelińska, Joanna Owoc-Lempach, Maciej Niedźwiecki, Aleksandra Kiermasz, Jerzy Kowalczyk. **First-line treatment failure in childhood acute lymphoblastic leukemia. The polish pediatric leukemia and lymphoma study group experience.** Medicine (Baltimore) 2020 vol. 99 nr 7 [art. nr] e19241, s. 1-6. DOI: 10.1097/MD.00000000000019241. **IF = 1,870; PK/MNiSW = 70.**

Celem cyklu publikacji, była analiza trudności terapeutycznych występujących u dzieci z wybranymi typami ostrej białaczki limfoblastycznej (ALL), tj. ALL u dzieci z zespołem Downa, ALL z obecnością chromosomu Philadelphia oraz ALL z prekursorowych komórek B (BCP-ALL). Habilitantka skupiła się w szczególności na badaniu powikłań chemioterapii i ich wpływu na wyniki leczenia ALL. Poszukiwała też czynników prognozujących wystąpienie niepowodzeń w pierwszej linii leczenia. Tematyka osiągnięcia habilitacyjnego dr Zawitkowskiej odzwierciedla w pełni jej kliniczne i naukowe zainteresowania, realizowane w ostatnich 18 latach pracy zawodowej.

W pracy 1. dr Zawitkowska przedstawiła charakterystykę kliniczną i wyniki leczenia dzieci z zespołem Downa i ALL leczonych w Polsce w latach 2003-2010. Stanowią one około 2% dzieci z ALL i mają zwiększone ryzyko ciężkich toksyczności terapii, w tym sepsy. Skutkuje to pogorszeniem wyników leczenia w tej grupie dzieci w porównaniu z pacjentami bez DS. W pracy przeanalizowano dane dotyczące 41 dzieci z ALL i współistniejącym zespołem Downa (2,2% dzieci leczonych z powodu ALL w tym okresie). Wszyscy pacjenci leczeni byli tym samym programem terapeutycznym ALL IC-BFM 2002. Co ciekawe, w przeciwieństwie do większości danych z literatury, Habilitantka nie zaobserwowała istotnych statystycznie różnic w 5-letnim całkowitym przeżyciu, przeżyciu wolnym od wznów oraz 5-letniej kumulacyjnej częstości wznów u dzieci z ALL z zespołem Downa i bez zespołu. Dr Zawitkowska wiąże te wyniki z niskim odsetkiem pacjentów w grupie HR wśród dzieci z zespołem Downa w porównaniu do pozostałych (7% vs. 21%). U analizowanych pacjentów z DS nie stwierdzono rearanzacji *BCR/ABL1*, *MLL/AF4* (obecna nazwa *KMT2A/AFF1*), dominował immunofenotyp *Common-B* ALL. W analizowanej grupie pacjentów częstość zgonów w wyniku powikłań terapii nie była wyższa od częstości w pozostałej grupie dzieci z ALL bez zespołu Downa i wynosiła ok 10%. Dominowały zgony w przebiegu ciężkich infekcji. Nie bez znaczenia jest także wpływ coraz lepszej terapii wspomagającej.

Druga praca dr Zawitkowskiej poświęcona jest kolejnej rzadko występującej i źle rokującej postaci ALL u dzieci - z obecnością chromosomu Philadelphia (ALL-Ph(+)). Przyczyną jest obecność translokacji t(9; 22) (q34; q11.2), która prowadzi do powstania chimerycznego białka BCR-ABL1 zwiększającego aktywność kinazy tyrozynowej, co prowadzi do nasilonej proliferacji komórek

białaczkowych. Habilitantka przeanalizowała wyniki leczenia 2591 dzieci z nowo rozpoznaną białaczką w latach 2005-2017. Wśród nich ALL-Ph(+) rozpoznano u 44 (1,5%) pacjentów. Rozkład płci był podobny, przeważał immunofenotyp preB common i znaczna organomegalia. Habilitantka zwróciła uwagę, iż większość chorych osiągnęła remisję hematologiczną dopiero w 33. dobie leczenia. Dzieci z ALL-Ph(+) leczone były różnymi protokołami, przy czym protokół EsPhALL z obowiązkowym stosowaniem imatynibu realizowało 18 chorych. Skuteczność tego inhibitora kinazy tyrozynowej wykazano u dorosłych z ALL Ph-dodatnią. Autorka potwierdziła wyniki Schultza i wsp., że OS i EFS pacjentów, którzy byli przeszczepiani, było wyższe niż u dzieci bez HSCT, zaś OS dzieci leczonych chemioterapią i imatinibem było wyższe niż leczonych tylko chemioterapią. Chemioterapia połączona z imatinibem była dobrze tolerowana, najczęstszym objawem niepożądanym była hepatotoksyczność.

Praca 3. dotyczy częstości występowania niehematologicznych toksyczności stopnia 3 i 4 wg WHO u dzieci z ALL leczonych w Polsce w latach 2002-2012 wg jednego protokołu ALL IC-BFM 2002. To ciekawe zagadnienie, rzadko omawiane w literaturze. Ciężkie powikłania niehematologiczne mogą prowadzić do opóźnień w leczeniu, konieczności redukcji dawek cytostatyków bądź pominięcia dawki leku, przedłużenia hospitalizacji i w efekcie być przyczyną niepowodzeń terapii.

Niehematologiczne toksyczności stopnia 3 i 4 wg WHO wystąpiły u prawie połowy z 1872 analizowanych dzieci z ALL. Łącznie zgłoszono 3190 epizodów toksyczności, a liczba epizodów wahała się od 1 - 24 na osobę. Dominowały toksyczności stopnia 3, obejmujące najczęściej: infekcje, uszkodzenie wątroby i przewodu pokarmowego. Podobnie jak w innych publikacjach, powikłania występowały głównie w fazie indukcyjnej i reindukcyjnej. Wg Autorki, do najważniejszych czynników mających wpływ na wyniki leczenia należą: status remisji, liczba toksycznych epizodów i grupy ryzyka. Śmiertelność związana z toksycznościami niehematologicznymi wynosiła 3,7% i była wyższa niż w publikacji Starego i wsp. Wg Habilitantki przyczyny należy upatrywać w długim okresie obserwacji, w którym zmieniała się terapia wspomagająca w ALL.

Zainteresowana wysoką częstością powikłań infekcyjnych u dzieci z ALL, Habilitantka im właśnie poświęciła następną pracę z cyklu habilitacyjnego. To pierwsza w Polsce publikacja, która analizuje i podsumowuje dane na temat wszystkich typów udokumentowanych infekcji, występujących u 1363 dzieci z nowo rozpoznaną ALL leczonych wg ALL IC-BFM 2002 i 2009 w Polsce w latach 2012-2017.

Dr Zawitkowska wykazała, że dominującymi infekcjami u dzieci z ALL były zakażenia bakteryjne, głównie zakażenia krwi bakteriami Gram (+). Częstość zakażeń bakteryjnych w dwuletnim okresie 2014-2015 była znacząco niższa niż w latach 2012-2013, wzrastała natomiast w okresie 2016-2017. Habilitantka uważa, że mogło być to spowodowane brakiem profilaktyki przeciwbakteryjnej np. z zastosowaniem ciprofloksacyny. Infekcje grzybicze występowały u około 20% dzieci z ALL, i w zdecydowanej większości były to zakażenia kwalifikowane jako „możliwe”. Wśród zakażeń udokumentowanych najczęstsze były zakażenia *Candida species*. Największą częstość kumulacyjną stwierdziła Habilitantka w ostatnim analizowanym okresie, co wiąże się

prawdopodobnie z poprawą dostępu do badań diagnostycznych (np. HRCT). Brak wzrostu częstości zakażeń „prawdopodobnych” i „udowodnionych” można wyjaśnić stosowaniem profilaktyki przeciwgrzybiczej. Zakażenia wirusowe wywołane głównie wirusami herpes i rotawirusami zdiagnozowano u około 18% dzieci. Bardzo ciekawie przedstawiała się zmiana częstości występowania zakażeń wirusowych w poszczególnych dwuletnich okresach, związana z poprawą metod wykrywania (dostęp do metody PCR) oraz wprowadzeniem nowoczesnej profilaktyki acyklowirem i immunoglobuliną *varicella-zoster* u dzieci, które miały kontakt z chorymi na ospę wietrzną lub półpasiec. Interesujący był fakt, iż wskaźniki śmiertelności z powodu zakażeń bakteryjnych, grzybiczych i wirusowych były stosunkowo podobne (2,8%, 2,9% i 2,0%, odpowiednio).

Kolejna praca Habilitantki to opracowanie z własnego ośrodka, poruszające ważny i nowy temat zaburzeń gospodarki lipidowej w trakcie leczenia ALL u dzieci z zastosowaniem L-Asparaginazy i sterydów kory nadnerczy. W pracy przedstawiono przebieg dwóch przypadków ciężkiej hipertriglicydemii, wymagającej zabiegu plazmaferezy, na tle danych literaturowych na temat dzieci i chorych dorosłych. Na podstawie tych doświadczeń dr Zawitkowska wysunęła wniosek, iż plazmafereza jest procedurą stosunkowo bezpieczną i skuteczną, jeśli jest wykonywana wcześnie, gdy tylko poziom trójglicerydów wzrośnie powyżej 1000 mg/dl.

Ostatnia praca cyklu tworzącego osiągnięcie naukowe Habilitantki poświęcona jest analizie przyczyn niepowodzeń leczenia ALL już w pierwszej linii terapeutycznej. Analizy przeprowadzono w grupie 1872 pacjentów z nowo rozpoznaną białaczką (z wyłączeniem dzieci z Zespołem Downa), którzy leczeni byli protokołem terapeutycznym ALL IC-BFM 2002 w 14 ośrodkach hematologicznych w latach 2002 - 2012. Okres obserwacji po leczeniu zakończono 31 grudnia 2016 roku. Niepowodzenia pierwszej linii leczenia wystąpiły u 384 dzieci (20,5%). Dzieci, które zmarły z powodu nawrotu lub toksyczności były starsze, miały wyższą liczbę krwinek białych w momencie diagnozy, częściej były to dzieci z T-ALL lub z ostrą białaczką hybrydową/bifenotypową (AHL) i częściej były zakwalifikowane do grupy wysokiego ryzyka (HRG) w porównaniu z pacjentami ze wznową choroby, którzy przeżyli. Ponadto pacjenci, którzy zmarli, wykazywali złą odpowiedź na fazę indukcyjną chemioterapii (ocenianą w 8, 15 lub 33 dniu terapii) w przeciwieństwie do dzieci ze wznową, które przeżyły ($p < 0,05$). Autorka doszła do interesującego wniosku, iż wiek ≥ 10 lat jest szczególnym czynnikiem ryzyka niepowodzenia pierwszej linii leczenia, zarówno pod względem ryzyka nawrotu, jak i śmiertelności związanej z leczeniem. W związku z tym, wg Habilitantki, należy rozważyć modyfikację leczenia wspomagającego dla tej grupy pacjentów.

Warto podkreślić, że Habilitantka jest pierwszym i korespondencyjnym autorem wszystkich publikacji składających się na Jej osiągnięcie habilitacyjne. Była odpowiedzialna za koncepcję i realizację badań oraz publikację prac. Pięć z nich stanowią prace wielośrodkowe powstałe w wyniku współpracy naukowo-badawczej z innymi ośrodkami hemato-onkologii dziecięcej w Polsce. Dzięki tej współpracy możliwa była analiza danych klinicznych, dotyczących dużych liczebnie grup pacjentów z ALL (znacznie ponad 1000). Umożliwiło to uzyskanie wiarygodnych rezultatów i

wysunięcie ważnych klinicznie wniosków, które mogą się przyczynić się do poprawy wyników leczenia dzieci z ALL w Polsce.

Dobrą praktyką było też zaprezentowanie wyników wszystkich badań prowadzonych przez Habilitantkę, na liczących się konferencjach zagranicznych w Pradze, Helsinkach i Kopenhadze oraz wiodących zjazdach hematologicznych w Polsce

Podsumowując, należy stwierdzić, że cykl publikacji Dr Joanny Zawitkowskiej, składający się na jej osiągnięcie naukowe, jest wszechstronnym i cennym opracowaniem ważnego problemu klinicznego. Wprawdzie żadna z prac nie została opublikowana w czasopiśmie z kwartyła 1 lub 2, jednak osiągnięcie habilitacyjne spełnia kryteria spójności tematycznej, posiada cechy naukowej nowości i potwierdza badawczą samodzielność Habilitantki. Koresponduje to z zapisami ustawy z dnia 14 marca 2003 o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki w związku z art. 179 ust. 2 Ustawy z dnia 3 lipca 2018 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

OMÓWIENIE POZOSTAŁYCH OSIĄGNIĘĆ NAUKOWO-BADAWCZYCH

Swój dorobek naukowy Habilitantka budowała konsekwentnie od początku pracy zawodowej, jednak praktycznie dopiero po uzyskaniu stopnia doktora powstały publikacje z IF.

Poza cyklem sześciu prac, będących podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego, dorobek naukowy dr Zawitkowskiej obejmuje 63 prac, w tym 21 opublikowanych przed i 42 po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych. Sumaryczny IF wszystkich prac Habilitantki, łącznie z publikacjami tworzącymi osiągnięcie naukowe, wynosi 30,429, natomiast punktacja MNiSW – 1001 pkt. Liczba cytowań (bez autocytowań) nie jest wysoka - wynosi 17 wg bazy Web of Science Core Collection oraz 31 wg bazy Scopus; Index Hirscha według powyższych baz wynosi odpowiednio jedynie 3 i 3.

Po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych dr Zawitkowska była współautorką 76 streszczeń, w tym 12 zaprezentowanych na konferencjach międzynarodowych oraz 64 na konferencjach krajowych. Spośród nich, Habilitantka była pierwszym autorem 6 prezentacji przedstawianych na konferencjach międzynarodowych i 25 krajowych.

Problematyką ALL u dzieci Dr Zawitkowska zajmuje się od roku 2002. W swym autoreferacie wymienia kolejne publikacje z tego zakresu, niewłączone do cyklu habilitacyjnego z powodu niskiej punktacji lub pełnienia w nich drugoplanowej roli badawczej. Podkreśla swój udział w grupie koordynującej leczenie ALL, współpracę z wszystkimi ośrodkami hematoonkologicznymi w Polsce oraz owocną współpracę badawczą i publikacyjną z dr Moniką Lejman z Pracowni Diagnostyki Genetycznej UM w Lublinie, dr n. med. Agatą Pastorczak z Kliniki Pediatrii, Onkologii, Hematologii i Diabetologii UM w Łodzi.

Współpraca międzynarodowa Habilitantki z prof. Janem Starym – wielkim autorytetem w dziedzinie hematologii z Charles University and University Hospital Motol w Czechach oraz dr Sarah Elitzur, kierownikiem Hematological Malignancies Service, Pediatric Hematology-Oncology, Schneider Children's Medical Center, Israel to ważne punkty w naukowym rozwoju dr Zawitkowskiej. Współpracuje też ona w licznych projektach badawczych:

- „Program leczenia ostrej białaczki limfoblastycznej u dzieci ALL IC-BFM 2002”,
- „Protokół leczenia ostrej białaczki limfoblastycznej u pacjentów poniżej 18 r.ż. w ośrodkach polskich ALL IC-BFM 2009” oraz AEIOP-BFM ALL 2017
- „Treatment of Leukemia and Lymphoma in Children with Ataxia Telangiectasia: Toxicity and Outcome” - An International Collaboration)
- „Zakażenia u pacjentów PHO/HCT” Polskiego Towarzystwa Onkologii i Hematologii Dziecięcej,
- „Terapeutyczne monitorowanie aktywności asparaginaz”,

Habilitantka opublikowała też 4 prace z dziedziny transplantacji komórek krwiotwórczych, głównie u dzieci z mięsakiem Ewinga i 4 prace dotyczące leczenia dzieci z nienowotworowymi schorzeniami hematologicznymi.

W pierwszych latach swojej pracy zawodowej i naukowej, dr Zawitkowska zajmowała się diagnostyką i terapią dzieci ze złośliwymi guzami litymi oraz chłoniakami. Ten etap pracy badawczej obejmuje wiele ciekawych, choć niepuktowanych prac klinicznych o dużym znaczeniu praktycznym. Z tematyki guzów litych powstała też praca doktorska Dr Zawitkowskiej, obroniona z wyróżnieniem w roku 2005. W tym okresie wspólnie z dr Zawitkowską opublikowałyśmy 8 prac na temat przebiegu klinicznego, problemów diagnostycznych i wyników terapeutycznych u dzieci z chłoniakiem ziarnicznym i niezziarnicznym oraz z guzami zlokalizowanymi w obrębie miednicy mniejszej, klatki piersiowej i okolicy okołooponowej. Wyniki analiz były także prezentowane na zjazdach krajowych i międzynarodowych. Na podstawie własnych doświadczeń mogę potwierdzić wielkie zainteresowanie pracą naukową, rzetelność zbierania i analizowania danych klinicznych i umiejętność opisywania wyników przez dr Zawitkowską.

Późniejsza zmiana kierunku zainteresowań naukowych Habilitantki w stronę białaczek u dzieci spowodowała zakończenie naszej współpracy badawczej, co pozwala mi, pomimo wspólnych prac sprzed wielu lat, na obiektywną ocenę dorobku habilitacyjnego dr Zawitkowskiej jako recenzent.

Habilitantka jest członkiem Polskiego Towarzystwa Pediatrycznego (od 2001 roku), Polskiego Towarzystwa Onkologii i Hematologii Dziecięcej (od 2002 roku) oraz the European Society for Paediatric Oncology (od 2012 roku).

Dr Zawitkowska jest promotorem pomocniczym w pracy doktorskiej, wszczętej w roku 2019. Była promotorem i recenzentem prac licencjackich studentek Wydziału Nauk o Zdrowiu, kierunku Pielęgniarstwo. Recenzowała prace zgłoszone do publikacji w dwóch indeksowanych zagranicznych czasopismach medycznych, jest członkiem Komitetu Redakcyjnego Journal of Case Reports in Cancer.

W latach 2015-2018 pełniła funkcję członka Komitetu Naukowego trzech konferencji naukowych, które odbyły się w Lublinie.

W III-V'2002 dr Zawitkowska odbyła trzymiesięczny staż w Children Center for Cancer and Blood Diseases in Childrens Hospital, Los Angeles, którego kierownikiem był prof. Stuart Siegel. Została także zaproszona jako gość specjalny na Children's Oncology Group Spring Meeting w Jacksonville, Floryda (24 - 26.04.2002). Brała też czynny udział w dwóch zagranicznych szkoleniach kliniczno-naukowych: Salzburg-Philadelphia Medical Seminar in „Pediatric Haematology/Oncology”, Salzburg, Austria (30.10 - 05.11.2004) oraz 2nd Anti-infective Academy, Kolonia, Niemcy (29.11-02.12.2014).

W latach 2003-2004 była wykonawcą w grantie promotorskim KBN 3PO5E 106 24 „Stężenie rozpuszczalnych cząstek adhezyjnych sICAM-1, sVCAM-1, sPECAM-1 w surowicy krwi dzieci leczonych z powodu guzów litych”.

OCENA DZIAŁANOŚCI DYDAKTYCZNEJ I ORGANIZACYJNEJ

Od początku zatrudnienia dr Joanna Zawitkowska prowadzi ćwiczenia, seminaria i wykłady z pediatrii, hematologii i onkologii dziecięcej dla studentów Uniwersytetu Medycznego w Lublinie. Jej dobra znajomość języka angielskiego umożliwia kształcenie studentów obcojęzycznych programu Amerykańskiego, Europejskiego i Azjatyckiego oraz opiekę nad studentami zagranicznymi w ramach wymiany międzynarodowej. Ponadto, prowadzi egzaminy praktyczne z pediatrii dla studentów IV i VI roku II Wydziału Lekarskiego z Oddziałem Anglojęzycznym.

Działalność dydaktyczna Habilitantki wyraża się też w autorstwie rozdziałów w skrypcie dla studentów oraz książce wydanej przez UM (2006, 2014). Liczne opisy ciekawych przypadków klinicznych, monografie oraz prezentacje (26, w tym kilka nagrodzonych) i publikacje (6) studentów kierowanych przez Habilitantkę, również świadczą o jej dydaktycznych zainteresowaniach.

Dr Zawitkowska jest kierownikiem jednej zakończonej i jednej trwającej specjalizacji z pediatrii oraz jednej specjalizacji z hematologii i onkologii dziecięcej.

W latach 2001 - 2008 była członkiem zarządu Stowarzyszenia na Rzecz Dzieci z Chorobami Krwi w Lublinie, pełniąc funkcję sekretarza.

W roku 2013 Dr Zawitkowska została wyróżniona przez Rektora UM w Lublinie za całokształt pracy nauczyciela akademickiego.

PODSUMOWANIE

Z przedstawionej powyżej analizy działalności badawczej, naukowej, dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej oraz umiejętności współpracy interdyscyplinarnej (krajowej i międzynarodowej) dr Joanny Zawitkowskiej wynika, że Jej dorobek naukowy jest wartościowy, oryginalny i spójny oraz posiada duże wartości poznawcze i praktyczne.

Stwierdzam, że osiągnięcia naukowo-badawcze dr Joanny Zawitkowskiej spełniają całkowicie wymogi do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych, określone w art. 16 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 poz. 1789) i art. 179 ust.2 Ustawy z dnia 3 lipca 2018 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2018 poz.1669).

Mam zatem zaszczyt wystąpić z wnioskiem o dopuszczenie Pani dr Joanny Zawitkowskiej do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Ewa Jędrzej